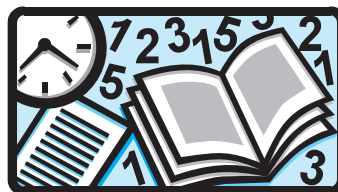

Dragi čitatelji,

evo nas, nakon blagdana i trajavih štrajkova, u drugom polugodištu. Na njega otpadaju gotovo dvije trećine školske godine i to je još jedan od bisera o kojem nitko ne vodi računa. A na kraju prvog polugodišta ponašamo se jednako kao na kraju školske godine. Već sam u više navrata pisao o toj nepotrebnoj dvostrukoj psihozi koja potresa školu i zalagao se da se na kraju prvog polugodišta ukine zaključivanje ocjena. No, o tome će sigurno još biti govora.

A danas bih ispričao tri priče:

Priča prva

Prolazim kraj školskog igrališta, promatram. Učitelj po hladnom sunčanom vremenu izveo svoje učenike, njih 25, i svaki od njih u rukama drži olovku i bilježnicu. On nešto tumači, oni pažljivo prate i zapisuju. Svaki kraj sebe ima svoj model rakete. Prilaze maloj lansirnoj rampi, redom postavljaju i ispaljuju modele. Mjere i zapisuju. Sve se radi vrlo ozbiljno i s velikim interesom. Na kraju, natjecanje. Još jednom ispale sve rakete i u veselju proglase pobjednika.

Jeste li vidjeli nekad nešto slično? Niste? Naravno. Jer ovo je priča iz srednje škole Templeton u Vancouveru u Kanadi.

Priča druga

Ova priča potječe iz jedne naše srednje škole, a dogodila se prije više godina, premda

ne znači da se ne bi mogla smjestiti i u ove dane. Jedna kolegica u mojoj zbornici, čiji muž iz hobija uzgaja lozu i pravi vino, upita matematičare: “Imamo doma jednu bačvu za koju ne znamo koliki joj je obujam. Kako da to izračunamo?” Za nesreću, nitko od matematičara nije imao uz sebe neki matematički priručnik s formulama i nastao je muk. Javila se jedna kolegica, čija struka uistinu ima malo veze s matematikom: “Pa, izmjerite promjer bačve na njezinim bazama i promjer tamo gdje je najdeblja. Onda izračunajte aritmetičku sredinu, izmjerite visinu i dalje računajte kao da je valjak.”

Možemo li prigovoriti? Teško!

Priča treća

Ova treća priča skinuta je s Liste. Vrlo je poučna i mnogo govori o tome gdje smo i što i zašto moramo mijenjati.

Kolegica N.M. piše:

Moja sestrična ide u treći razred jedne zagrebačke gimnazije i potražila je prošlo polugodište moju pomoć prije ispita iz trigonometrije. Za razliku od svih nas koji razmišljamo gdje i koliko upotrijebiti kalkulatora, njen profesor matematike nema tih dvojbi – ne dozvoljava upotrebu uopće. Pa smo nas dvije rješavale “ručno” zadatke tipa izračunaj $\cos 247$ pomoću tablica, pri čemu je mjera kuta dana u radijanima, a vrijednost trigonometrijskih funkcija u tablicama su dane za kutove u stupnjevima i minutama. Rezultat se tražio na četiri decimale.

